

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja

Druk nr 4222

Warszawa, 26 maja 2011 r.

Panie i Panowie Posłowie
na Sejm
Rzeczypospolitej Polskiej

Uprzejmie przekazuję wniesiony, na podstawie art. 118 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 2 i art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 24 czerwca 1999 r. o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli, a także na podstawie art. 32 ust. 1 regulaminu Sejmu, **obywatelski projekt ustawy**

- o zmianie ustawy o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży oraz niektórych innych ustaw.

Projekt ustawy został wniesiony zgodnie z postanowieniami art. 7 ust. 2, art. 9 ust. 2 oraz art. 10 ust. 2 ustawy o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli.

Do reprezentowania Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej – na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli – został wskazany Pan Mariusz Dzierżawski – pełnomocnik Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej, a osobą uprawnioną do jego zastępstwa w pracach nad projektem ustawy został wskazany Pan Jacek Sapa.

MARSZAŁEK SEJMU

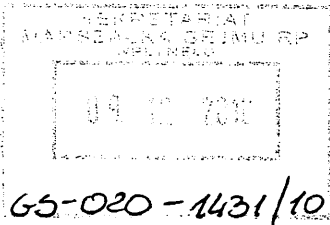
(-) Grzegorz Schetyna

Warszawa, 8 grudnia 2010 r.

Komitet Inicjatywy Ustawodawczej
„O zmianie ustawy o planowaniu rodziny,
ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności
przerywania ciąży oraz niektórych innych ustaw
ul. Kopernika 34 lok 405,
00-336 Warszawa

Pan

Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu

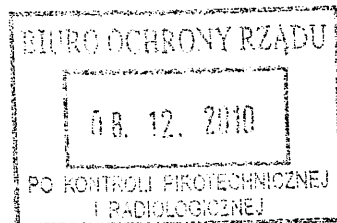
ZAWIADOMIENIE O UTWORZENIU KOMITETU

Na podstawie art. 6 ust. 1 z dnia 24 czerwca 1999 roku o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli [Dz. U. nr 62 z 1999 roku, poz. 688] zawiadamiam o utworzeniu **Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej o zmianie ustawy „O planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży” oraz niektórych innych ustaw**, ul. Kopernika 34 lok 405, 00-336 Warszawa.

Pełnomocnikiem komitetu będzie Mariusz Dzierżawski, zamieszkały przy ul.

zaś jego zastępcą

Jacek Sapa, zamieszkały przy ul.

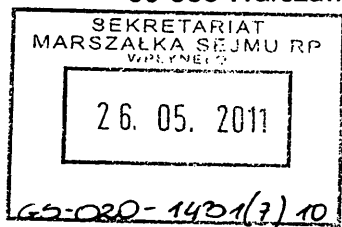

Załącz.

1. Projekt ustawy.
2. Wykaz 1866 podpisów obywateli popierających projekt.
3. Oświadczenie o utworzeniu komitetu i wyborze przewodniczącego oraz jego zastępcy.

Komitet Inicjatywy Ustawodawczej
O zmianie ustawy „O planowaniu rodziny,
ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności
przerywania ciąży” oraz niektórych innych ustaw
00-538 Warszawa, ul. Wilcza 9

Warszawa, 25 maja 2011 roku

Pan Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu

Szanowny Panie!

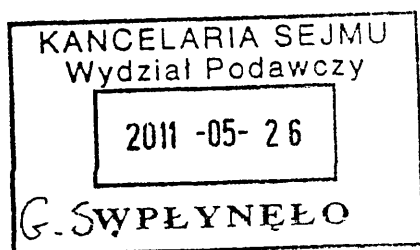
W związku z Pańskim pismem z dnia 10 maja 2011 roku informuję, że przedstawicielem Komitetu w pracach nad projektem ustawy będę ja, czyli Mariusz Dzierżawski. Moim zastępcą będzie pan Jacek Sapa.

Z poważaniem

Mariusz Dzierżawski

Pełnomocnik Komitetu

Mariusz Dzierżawski

Ustawa z dnia...
o zmianie ustawy o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego
i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży oraz niektórych innych ustaw

Art. 1

W ustawie o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. nr 17 z 1993 roku, poz. 78 ze zm.) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) Ustawa otrzymuje tytuł "O ochronie życia ludzkiego od poczęcia".
- 2) Uchyla się preambułę, art. 2, 3, 4, 4a, 4b, 4c i 9 ustawy.
- 3) Art. 1 otrzymuje brzmienie:
  - „1. Każda istota ludzka ma od chwili poczęcia przyrodzone prawo do życia.
  2. Życie i zdrowie dziecka od chwili jego poczęcia pozostają pod ochroną prawa”.

Art. 2

W ustawie z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej (Dz. U. nr 115 z 2008 roku, poz. 728 ze zm.) dodaje się:

- 1) art. 53 b w brzmieniu:
  - „1. Organy administracji rządowej oraz samorządu terytorialnego, w zakresie swoich kompetencji określonych w przepisach szczególnych, są obowiązane do zapewnienia kobietom w ciąży opieki medycznej, socjalnej i prawnej.
  2. Organy administracji rządowej oraz samorządu terytorialnego udzielają pomocy Kościołowi Katolickiemu, innym kościołom i związkom wyznaniowym oraz organizacjom społecznym, które organizują opiekę nad kobietami w ciąży, organizują rodziny zastępcze lub udzielają pomocy w przysposabianiu dzieci.
  3. Zakres i formy oraz tryb udzielania pomocy, o której mowa w ust. 1 i 2 określa, w drodze rozporządzenia, Rada Ministrów”.

Art. 3

Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 2 ust. 4 i art. 3 ust. 2 ustawy o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. nr 17 z 1993 roku, poz. 78 ze zm.) zachowują moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych na podstawie art. 53b ust. 3 ustawy z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej (Dz. U. nr 115 z 2008 roku, poz. 728 ze zm.).

Art. 4

Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

1) Potrzeba i cel wydania ustawy.

Trybunał Konstytucyjny w uzasadnieniu do wyroku z 28 maja 1997 roku stwierdził: „Wartość konstytucyjnie chronionego dobra prawnego jakim jest życie ludzkie, w tym życie rozwijające się w fazie prenatalnej, nie może być różnicowana. Brak jest bowiem dostatecznie precyzyjnych i uzasadnionych kryteriów pozwalających na dokonanie takiego zróżnicowania w zależności od fazy rozwojowej ludzkiego życia. Od momentu powstania życia ludzkiego staje się więc wartością chronioną konstytucyjnie. Dotyczy to także fazy prenatalnej (wyrok z dnia 28 maja 1997 roku, sygn. K 26/96)”.

Wobec tego przewidziane przez art. 4a ustawy z dnia 7 stycznia 1993 roku o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. nr 17 z 1993 roku, poz. 78 ze zm.) przypadki prawnej dopuszczalności pozbawienia życia dziecka nienarodzonego należy uznać za niezgodne z zasadami moralności i Konstytucją.

Projektodawca proponuje uchylenie tych przepisów.

Nie ma żadnych przesłanek aby życie ludzkie w fazie prenatalnej było chronione gorzej niż w jakiegokolwiek innej fazie rozwoju. Sytuacje, w których zagrożone jest życie matki, a terapia może być niebezpieczna dla jej nienarodzonego jeszcze dziecka będą podlegać regulacji art. 26 kk. Orzecznictwo i piśmiennictwo wypracowane na gruncie tego przepisu wydaje się dostatecznie jasno określać zasady, jakie powinny być stosowane w takich przypadkach.

Tak więc potrzeba i cel wydania ustawy wynika z konieczności jednolitego stosowania standardów konstytucyjnych.

W pozostałym zakresie projektodawca proponuje uchylenie przepisów, które uważa za zbędne, jak również porządkowanie systemu prawa przez przeniesienie przepisów do ustaw, które całościowo regulują daną problematykę. Dotychczasowa ustawa o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży była hybrydowym tworem mieszającym przepisy różnych gałęzi prawa. Między innymi w związku z tą właśnie wadą powstawały wątpliwości co do sposobu dokonywania ich wykładni.

2) Rzeczywisty stan w dziedzinie, która ma być unormowana.

Rzeczywisty stan w normowanej dziedzinie to przede wszystkim niezgodność przepisów ustawy zwykłej z przepisami rangi konstytucyjnej.

3) Różnica pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym.

Projektowany stan prawny to zgodność ustawodawstwa zwykłego z przepisami rangi konstytucyjnej jak również uporządkowanie systemu prawnego przez przeniesienie przepisów według gałęzi prawa, do których przynależą.

4) Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe i prawne.

a) Skutki społeczne.

Powszechna Deklaracja Praw Człowieka stwierdza: „... uznanie przyrodzonej godności oraz równych i niezbywalnych praw wszystkich członków wspólnoty ludzkiej jest podstawą wolności, sprawiedliwości i pokoju świata”.

Zgoda na zabijanie najsłabszych, traktowanie ludzi w fazie prenatalnej jako „materiału biologicznego” przypomina najgorsze doświadczenia totalitaryzmu komunistycznego i nazistowskiego, które negowały godność osoby ludzkiej. Zarówno komuniści jak i naziści traktowali niektórych jak „podludzi”. Pozbawienie jakiegokolwiek grupy osób ochrony prawa sprzeczne jest z najlepszymi tradycjami cywilizacji europejskiej, opartymi na szacunku dla każdej osoby.

W roku 2008 w Polsce, dokonując aborcji, legalnie zabito 499 dzieci. 467 z nich dlatego, że były podejrzane o to, że są chore. Zgoda na zabijanie chorych dzieci w fazie prenatalnej wskazuje, że zdaniem ustawodawcy ludzie niepełnosprawni nie zasługują na prawo do życia. Dyskryminacja osób niepełnosprawnych w fazie prenatalnej prowadzi do dyskryminacji wszystkich osób niepełnosprawnych, co jest sprzeczne z prawem polskim i zasadami moralnymi.

Organizowanie aborcji przez państwową służbę zdrowia i dokonywanie jej przez lekarzy ma negatywne skutki społeczne. Demoralizuje wszystkich zaangażowanych w ten proceder, powoduje erozję zaufania społecznego do instytucji państwowych i podważa szacunek dla zawodu lekarza, którego celem jest pomoc chorym, a nie pozbawianie ich życia.

Legalność aborcji skłania niekiedy rodziców do zgody na zabójstwo własnych dzieci. Decyzje te bardzo często powodują poważne zaburzenia psychiczne, zwłaszcza u matek, określane jako „syndrom poaborcyjny”.

Osiągnięcie wolności, sprawiedliwości, pokoju i trwałego rozwoju jest możliwe tylko wtedy, kiedy wszystkim członkom społeczności, a szczególnie najsłabszym, zapewni się opiekę prawa. Respektowanie prawa do życia każdej osoby jest fundamentem wszelkich praw ludzkich.

b) Skutki gospodarcze.

Zabijanie dzieci przed narodzeniem nie tylko niszczy moralne fundamenty społeczności. Konsekwencją jest również zniszczenie etosu ojcostwa i macierzyństwa, a następnie depopulacja społeczności, powodująca napięcia gospodarcze i ruinę systemów emerytalnych. Zjawiska te obserwujemy we wszystkich niemal państwach Europy.

Przywrócenie prawnej ochrony każdemu człowiekowi jest warunkiem niezbędnym do odwrócenia niekorzystnych trendów cywilizacyjnych, demograficznych i gospodarczych.

c) Skutki finansowe.

Projekt nie pociąga za sobą bezpośrednich skutków finansowych.

d) Skutki prawne.

Skutkiem prawnym ustawy ma być wewnętrzna spójność systemu prawnego, którego fundamentem jest szacunek dla każdej osoby ludzkiej, wynikający również z Konstytucji.

Klarowność i konsekwencja polskich regulacji ma również zapewnić odporność polskiego systemu prawnego na zarzuty niezgodności z umowami międzynarodowymi ratyfikowanymi przez nasz kraj.

5) Źródła finansowania.

Projekt ustawy nie pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

6) Założenia projektów podstawowych aktów wykonawczych.

Projekt nie wymaga wydania aktów wykonawczych.

7) Oświadczenie o zgodności projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Pan
Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna

w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej obywatelskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży oraz niektórych innych ustaw (pełnomocnik Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej: Mariusz Dzierżawski)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2009 r. Nr 5, poz. 47, ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy przewiduje zmianę ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. Nr 17, poz. 78, ze zmianami). Zgodnie z proponowaną zmianą art. 1 ustawy, każda istota ludzka ma od chwili poczęcia przyrodzone prawo do życia, a życie i zdrowie dziecka od chwili poczęcia pozostają pod ochroną prawa. Projekt przewiduje zmianę tytułu ustawy oraz uchylenie jej preambuły i artykułów 2 – 4c i 9. Projekt zakłada też dodanie art. 53b w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1362, ze zmianami), dotyczącego zapewnienia kobietom w ciąży opieki medycznej, socjalnej i prawnej oraz udzielania pomocy Kościołowi Katolickiemu, innym kościołom i związkom wyznaniowym oraz organizacjom społecznym w związku z udzielaniem pomocy w przysposabianiu dzieci, organizowaniem rodzin zastępczych i opieki nad kobietami w ciąży.

Proponowana ustawa ma wejść w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem

Wiążące przepisy prawa Unii Europejskiej nie regulują kwestii, o których mowa w projekcie ustawy.

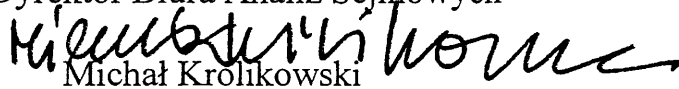
3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Przepisy projektu nie należą do materii regulacji wiążących przepisów prawa Unii Europejskiej.

4. Konkluzja

Przedmiot projektu ustawy o zmianie ustawy o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży oraz niektórych innych ustaw nie jest objęty wiążącymi przepisami prawa Unii Europejskiej.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Warszawa, 23 maja 2011 r.

Pan
Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna

w sprawie stwierdzenia – w trybie art. 95a ust. 3 Regulaminu Sejmu – czy obywatelski projekt ustawy o zmianie ustawy o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży oraz niektórych innych ustaw (pełnomocnik Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej: Mariusz Dzierżawski) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej

Projekt ustawy przewiduje zmianę ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. Nr 17, poz. 78, ze zmianami). Zgodnie z proponowaną zmianą art. 1 ustawy, każda istota ludzka ma od chwili poczęcia przyrodzone prawo do życia, a życie i zdrowie dziecka od chwili poczęcia pozostają pod ochroną prawa. Projekt przewiduje zmianę tytułu ustawy oraz uchylenie jej preambuły i artykułów 2 – 4c i 9. Projekt zakłada też dodanie art. 53b w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1362, ze zmianami), dotyczącego zapewnienia kobietom w ciąży opieki medycznej, socjalnej i prawnej oraz udzielania pomocy Kościołowi Katolickiemu, innym kościołom i związkom wyznaniowym oraz organizacjom społecznym w związku z udzielaniem pomocy w przysposabianiu dzieci, organizowaniem rodzin zastępczych i opieki nad kobietami w ciąży.

Przedmiot projektu ustawy nie jest objęty wiążącym prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży oraz niektórych innych ustaw **nie jest projektem ustawy wykonującej** prawo Unii Europejskiej.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

POSTANOWIENIE NR 4
MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
z dnia 20 stycznia 2011 r.

o przyjęciu zawiadomienia o utworzeniu
Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej o zmianie ustawy o planowaniu
rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności
przerywania ciąży oraz niektórych innych ustaw

Na podstawie art. 6 ust. 4 ustawy z dnia 24 czerwca 1999 r. o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli (Dz. U. Nr 62, poz. 688) postanawiam o przyjęciu zawiadomienia o utworzeniu Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej o zmianie ustawy o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży oraz niektórych innych ustaw.

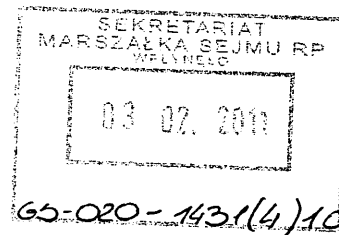
MARSZAŁEK SEJMU

Grzegorz Schetyna

Komitet Inicjatywy Ustawodawczej
O zmianie ustawy „O planowaniu rodziny,
ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności
przerywania ciąży” oraz niektórych innych ustaw
00-538 Warszawa, ul. Wilcza 9

Warszawa, 2 lutego 2011 roku

Pan Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu

Szanowny Panie!

Informuję o zmianie siedziby Komitetu. Aktualna siedziba znajduje się pod adresem:

00-538 Warszawa, ul. Wilcza 9

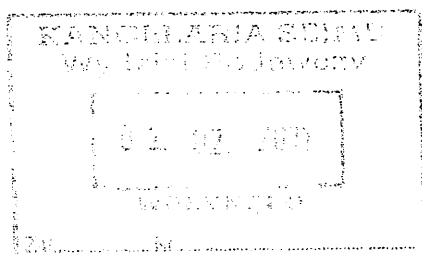
W związku z tym dokonaliśmy zmian na karcie do zbierania podpisów. Wzór nowej karty załączamy.

Z poważaniem

Mariusz Dzierżawski

Pełnomocnik Komitetu

Załącznik: Wzór karty do zbierania podpisów.

SZEF
KANCELARII SEJMU
BPSP-020-13( )/10

Warszawa, dnia 9 maja 2011 r.

Pan

Grzegorz SCHETYNA

Marszałek Sejmu

Uprzejmie informuję, że po złożeniu w dniu 14 kwietnia 2011 r. przez Pełnomocnika Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej o zmianie ustawy o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży oraz niektórych innych ustaw, projektu ww. ustawy wraz z załączonym wykazem podpisów popierających go obywateli, Biuro Prawne i Spraw Pracowniczych dokonało sprawdzenia, czy pod projektem ustawy została prawidłowo złożona ustawowo wymagana liczba podpisów obywateli popierających projekt.

Powołany, na podstawie § 8 ust. 2 zarządzenia nr 16 Szefa Kancelarii Sejmu z dnia 25 września 2000 r. w sprawie określenia trybu postępowania w Kancelarii Sejmu dotyczącego inicjatywy ustawodawczej obywateli, zespół liczący dokonał w dniach 14-29 kwietnia 2011 r. następującego ustalenia: wykaz podpisów obywateli zawiera 56 387 stron; na pierwszych 12 500 stronach złożono 109 536 podpisów, wśród nich 3 626 podpisów budzi zastrzeżenia, natomiast pozostałe 105 910 podpisów złożono prawidłowo. Tym samym został spełniony ustawowy wymóg złożenia pod projektem ustawy co najmniej 100.000 podpisów obywateli polskich mających prawo wybierania do Sejmu.

Przy sprawdzaniu prawidłowości udzielenia poparcia projektowi ustawy badano, czy zgodnie z art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 24 czerwca 1999 r. o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli (Dz.U. Nr 62, poz. 688), zawiera ono: imię (imiona) i nazwisko, adres zamieszkania (obejmujący podanie nazwy miejscowości, nazwy ulicy, numeru domu i numeru mieszkania, a w miejscowościach, w których nie ma ulic – podanie

nazwy miejscowości i numeru domu), numer ewidencyjny PESEL oraz własnoręczny podpis oraz czy na każdej stronie wykazu znajduje się nazwa komitetu i tytuł projektu ustawy.

W związku z tym, że projekt ustawy o zmianie ustawy o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży oraz niektórych innych ustaw został wniesiony w terminie przewidzianym w art. 10 ust. 2 ustawy o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli, a jego tekst odpowiada tekstowi przyjętemu przez Marszałka Sejmu w dniu 20 stycznia 2011 r., istnieje podstawa do skierowania projektu ustawy do pierwszego czytania w Sejmie przez Pana Marszałka i zawiadomienia o tym Pełnomocnika Komitetu (art. 10 ust. 3 ustawy).

Lech Czapla

MARSZAŁEK SEJMU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 10 maja 2011 r.

BPSP-020-13( )/10

Pan

Mariusz DZIERŻAWSKI

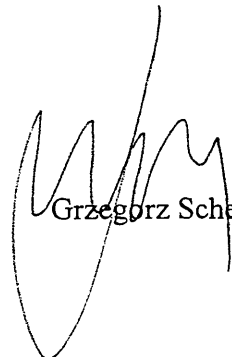
Pełnomocnik

Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej

o zmianie ustawy o planowaniu rodziny, ochronie
płodności i warunkach dopuszczalności
przerywania ciąży oraz niektórych innych ustaw

Zgodnie z art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 24 czerwca 1999 r. o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli (Dz.U. Nr 62, poz. 688) zawiadamiam, że wniesiony w dniu 14 kwietnia 2011 r. projekt ustawy o zmianie ustawy o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży oraz niektórych innych ustaw zostanie skierowany do pierwszego czytania w Sejmie.

Jednocześnie pragnę nadmienić, że w myśl art. 14 ust. 1 wymienionej ustawy w pracach nad projektem ustawy komitet reprezentuje przedstawiciel lub osoba uprawniona do jego zastępstwa, powołana w trybie określonym w art. 5 ust. 3 i art. 6 ust. 2 pkt 3 ustawy.

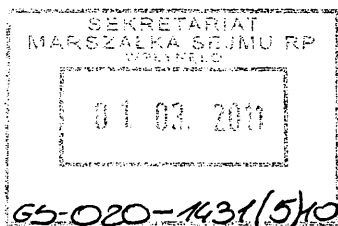

Grzegorz Schetyna

Komitet Inicjatywy Ustawodawczej
O zmianie ustawy „O planowaniu rodziny,
ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności
przerywania ciąży” oraz niektórych innych ustaw
00-538 Warszawa, ul. Wilcza 9

Warszawa, 28 lutego 2011 roku

Pan Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu

Szanowny Panie!

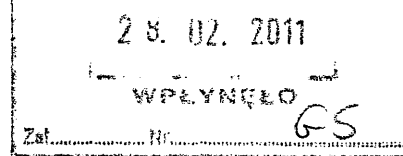
W załączeniu przekazuję opinię Rady Polityki Społecznej dotyczącą projektu ustawy.

Z poważaniem

Mariusz Dzierżawski

Pełnomocnik Komitetu

Załącznik: Opinia Rady Polityki Społecznej.

Opinia Rady Pomocy Społecznej

w przedmiocie dokonania zmian w ustawie z dnia 12 marca 2004 r o pomocy społecznej /Dz. U z 2009 r Nr 175, poz. 1362 z późn. zm./, polegających na dodaniu art. 53 b w brzmieniu zaproponowanym przez Pełnomocnika Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej o zmianie ustawy o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży oraz niektórych innych ustaw, przesłanych do Rady Pomocy Społecznej pismem z dn. 30 grudnia 2010 r.

Na podstawie art. 124 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r o pomocy społecznej /Dz.U. z 2009 r Nr 175, poz. 1362 z późn. zm./ Rada Pomocy Społecznej wyraża negatywną opinię do proponowanych zmian w ustawie o pomocy społecznej.

Uzasadnienie

Proponowane zmiany do ustawy o pomocy społecznej są zdaniem Rady wystarczająco uregulowane w ustawie, poprzez m. in.

- wskazanie potrzeby ochrony macierzyństwa lub wielodzietności, zdarzenia losowego w sytuacji kryzysowej – art. 7 pkt 8 i 14 ustawy- jako kryterium udzielania pomocy;
- wskazanie w art. 2 ustawy o pomocy społecznej jako instytucji polityki społecznej państwa, które poprzez organy administracji rządowej i samorządowej oraz współpracę z organizacjami pozarządowymi umożliwia osobom i rodzinom przezwyciężanie trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie pokonać, wykorzystując własne uprawnienia, zasoby i możliwości.
- wskazanie zadań pomocy społecznej ogólnie /art.15-25 ustawy/, które mogą być zlecane organizacjom pozarządowym oraz zadań realizowanych poprzez organy administracji państwa i samorządu a w szczególności: rozwijanie nowych form pomocy społecznej w ramach zidentyfikowanych potrzeb, tworzenie i realizacja programów osłonowych, prowadzenie domów dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży i innych działań wpisujących się w szeroko rozumianą pomoc społeczną, oraz udzielanie dotacji na poszczególne cele dla organizacji pozarządowych.

Należy przy tym wskazać, że proponowane zmiany do ustawy o pomocy społecznej mogą zaburzać uregulowany w tej ustawie system pomocy społecznej, jej zadania i cele, gdyż nie każda kobieta w ciąży znajdzie się w sytuacji, w której będzie zmuszona i uprawniona, aby z pomocy społecznej skorzystać, a uprawnione organy jej udzielić.

Ponadto w art. 53b ust. 2 jako adresata pomocy wskazano nie osoby potrzebujące pomocy a określone organizacje czy też kościoły, co stoi w sprzeczności z celami pomocy społecznej, która udziela wsparcia osobom potrzebującym, a nie organizacjom. Organizacje pozarządowe czy też kościoły mogą ubiegać się o zlecenie zadań na podstawie art. 25 ustawy konkretnych zadań publicznych, na które otrzymują dotacje.

Reasumując, Rada Pomocy Społecznej uważa za zasadne z punktu widzenia celów cytowanych wyżej ustaw i poprawności legislacyjnej, aby obszary w nich porządkowane były regulowane odrębnymi przepisami.

Przewodnicząca Rady VI Kadencji

Jolanta Ślęzak-Chabros

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 26 maja 2011 r.

Cena 0,84 zł + 23% VAT

